

[Kristian Nygaard.]

uden Beskæftigelse i 100 Dage det sidste Aar eller uafbrudt arbejdsløs i 50 Dage, eller man melder sig frivilligt, hvad der ikke synes at have været stor Stemning for hos den Del af Ungdommen, det her drejer sig om.

De Ændringer i Forhold til den gældende Lov, der er foreslaaet, er efter vor Opfattelse af et saadant Indhold, at de kan være med til at bedre Forholdene paa disse Ungdomslejre, og det er naturligvis af den allerstørste Betydning, at Forholdene for disse Ungdomslejre bliver de bedst mulige. Der stilles store Krav til Lederne af disse Arbejdssteder, da det her drejer sig om unge Mennesker, der ofte er slaaet ud af deres tidligere Virksomhed. Derfor glædede det mig ogsaa at høre de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Bomholt fremsatte, hvor han, saa vidt jeg erindrer, sammenlignede de bedste af disse Lejre med de bedste Højskoler. Hvis dette Billede passer, tjener det i høj Grad til Ære baade for Arbejderne og for Lederne af disse Ungdomslejre — hvis det altsaa ikke er saadan, at Udtalelsen var for kraftig.

Det glædede mig ogsaa at høre den højtærede Ministers Udtalelse om, at Undervisningen ikke udelukkende skulde være fagligt betonet, men at der ogsaa skulde gives en almindelig Undervisning.

Det er for øvrigt mit Haab, at disse Ungdomslejre ikke maa faa den stærke Tilvækst, som Lovforslaget forudsætter, men at det maa lykkes for de unge Mennesker i stadig større Antal at finde Beskæftigelse ved egen Hjælp. Der er andre Spørgsmaal, som der kunde være Grund til at tage op, men dem kan vi behandle i det Udvalg, der sikkert bliver nedsat, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Jens Thomsen: Ifølge Lovforslagets § 1 skal der nedsættes et Ungdomsudvalg bestaaende af en Repræsentant for Arbejds- og Socialministeriet og en Repræsentant for hvert af de fire store Partier. Jeg vil gerne spørge Socialministeren, om Udvalget kan betragtes som et Rigsdagsudvalg, hvis Arbejde falder ind under Rigsdagsvirksomheden, eller om Udvalget skal betragtes som et Led i Administrationen, med særlig Løn for Arbejdet. For os er det Spørgsmaal af stor Betydning. Er Udvalget et Led i Administrationen, er Forholdet grundlovsstridigt, idet Grundloven kræver Skel mellem Lovgivningen og Administrationen. Vi er

Modstandere af den Sammenblanding, der paa mange Omraader er gennemført, ikke blot fordi den er i Strid med Grundloven, men ogsaa fordi de deraf følgende Biindtægter giver en Usundhed i det politiske Liv. De gamle Traditioner med at give et Ben til hvert af de fire store Partier maa vi gaa imod. For øvrigt er Traditionen jo heller ikke tilstrækkelig længere, efter at der er sat et femte Hjul paa Vognen. Men det er et Led i den Stemmekøbspolitik, der har ødelagt Folkestyret i andre Lande, og som ogsaa har undergravet Sundheden i vort Folkestyre. Jeg vil derfor anmode den højtærede Socialminister om at give et fyldestgørende Svar paa mit Spørgsmaal.

I § 4 fastsættes Arbejdstiden til 40 Timer om Ugen for de unge Mennesker. Hvorfor ansættes der ikke normal Arbejdstid paa 48 Timer om Ugen? I Landbruget er Arbejdstiden betydelig længere end de 48 Timer, og der er jo ogsaa andre unge Mennesker, der skal deltage i Undervisning og i Sport ved Siden af normal Arbejdstid.

Naar der ved Nødhjælpsarbejde skal opnaas sunde Forhold, skal det altid være saadan, at Deltagerne i Nødhjælpsarbejdet har Fordel af at søge andet Arbejde. Statens Opgave er fuldstændig haabløs, naar Strømmen gaar den anden Vej. Naar der bydes bedre Forhold ved Nødhjælpsarbejde end ved andet Arbejde, er der ingen Grund til at behjælp dem noget, der foretrækker Nødhjælpsarbejder, og saadan har det jo været hidtil. Naar de finkeste Folk efter det foreliggende Lovforslag som Underledere kan faa Kost og Logi samt Arbejds- og Hjemmetøj og 25 Kr. om Ugen, er det jo en højere Løn, end Flertallet af Landbrugets Medhjælpere faar for en betydelig længere Arbejdstid, endda i betroede Stillingen.

Lovforslaget bevirker, at man delvis gaar frem efter de gamle Arbejdsmetoder, der har vist sig at være utilstrækkelige. Det maa jo erkendes, at der paa mange Omraader er opstaaet en Fare for Demoralisation, ikke mindst blandt de unge. Aarsagen dertil er ikke den, at dansk Ungdom er daarligere end Ungdommen i andre Lande, men Lovgivningen har fristet dem ind i Arbejdsløsheden ved at give behageligere Arbejdsvilkår og højere Betaling for Nødhjælpsarbejde, end der kan opnaas ved det mest samfundsnyttige Arbejde, at dyrke den Jord, der skal give Føden til Befolkningen. De nuværende Priser paa Landbrugets Salgsvarer betinger en bedre Betaling for at dyrke Jorden, end der kunde faas før, og saafremt disse Forhold bliver